

CURS 2016- 2017 DEPART. LLATÍ

CONTINGUTS MÍNIMS de la matèria de CULTURA CLÀSSICA per a 2n ESO:

Marc geogràfic de les civilitzacions grega i romana en el segle de Alexandre i l'època d'August.

Fets històrics importants grecs de l'època clàssica a l'època hel·lenística.

Fets històrics importants de Roma de la república a l'imperi.

Principals déus i deesses del panteó grecollatí.

Principals herois i heroïnes en la guerra de Troia.

Característiques de l'escultura grega i del mosaïc romà.

Vida quotidiana: el matrimoni, el naixement i la mort.

Les hores, els dies i els mesos.

Alfabet llatí i grec.

Llengües romàniques i no romàniques de la Península. Localització geogràfica.

Lèxic.

Presència i reconeixement dels hel·lenismes i llatinismes en el llenguatge comú i el científicotècnic.

CONTINGUTS MÍNIMS de la matèria de CULTURA CLÀSSICA per a 3r ESO:

Marc geogràfic de les civilitzacions grega i romana en el moment del seu apogeu cultural i en el de la seua màxima expansió.

Etapes, fets importants i dones i hòmens rellevants de Grècia i Roma.

Les tres generacions de déus. Els mites naturals. Relació d'herois i heroïnes i Característiques.

Característiques i diferències de l'art grec arcaic a l'hel·lenístic.

Característiques i diferències de l'art romà.

Tipus dels edificis a Grècia i a Roma.

Principals formes de govern institucions d'època clàssica a Grècia i Roma.

Les classes socials a Grècia i Roma.

La família i la situació de la dona.

Els jocs olímpics.

Alfabet llatí i grec. L'indoeuropeu i l'origen comú de les diferents llengües.

Llengües romàniques i no romàniques de la Península. Localització geogràfica.

Presència i reconeixement dels hel·lenismes i llatinismes en el llenguatge comú i el científicotècnic.

CONTINGUTS MÍNIMS de la matèria de LLATÍ per a 4t ESO:

Marc geogràfic de la civilització romana.

Les llengües romàniques i no romàniques a Espanya.

Esriptura i pronunciació de l'alfabet llatí.
Declinació de substantius, adjectius i pronoms.
Conjugació de verbs en mode indicatiu en activa i passiva.
Elements de l'oració. Els casos llatins.
La concordança.
L'oració simple. L'oració composta coordinada.
L'infinitiu concertat i el participi.
Períodes de la Història de Roma: Monarquia. República. Imperi.
Organització política: Senat. *Cursus Honorum*
Organització social: classes socials. El paper de la dona.
La família romana .
Mites. Déus i dees, herois i heroïnes.
Traducció i interpretació de textos en llatí d'extensió variada.
Retroversió i creació de textos senzills en llatí.
Vocabulari bàsic llatí.
Nocions bàsiques d'evolució fonètica.
Paraules patrimonials i cultismes.

CONTINGUTS MÍNIMS de la matèria de LLATÍ per a 1r de Batxillerat:

Comprendre l'estructura del sistema del nom, el verb i l'oració.
Comprendre i reconèixer els sis casos llatins.
Identificar i saber traduir els noms.
Identificar i saber traduir els adjectius.
Identificar i saber traduir els pronoms.
Llegir els números romans.
Explicar qualsevol cosa de la cultura llatina: govern, costums, institucions i lleis més conegudes.
Saber traduir les formes verbals tant actives com passives.
Reconèixer els principals déus romans.
Saber explicar breument la romanització.

CONTINGUTS MÍNIMS DE 2n. DE BATXILLERAT

Les modalitats oracionals: la modalitat declarativa. Les distintes oracions simples en funció del predicat i les principals regles de la concordança (subjecte-verb; substantiu-substantiu; substantiu-adjectiu; antecedent-pronom) i les principals normes de l'ordre de paraules en llatí.

El sintagma nominal: els elements morfològics de la declinació regular. Els valors més freqüents dels casos llatins, de manera especial:

- a) Nominatiu: subjecte i atribut.
- b) Acusatiu: CD, doble acusatiu, CC (direcció i extensió).
- c) Genitiu: CN(partitiu)
- d) Datiu: CI(possessiu)
- e) Ablatiu: CC(comparatiu, agent)

f) Locatiu.

1. El sintagma adjectiu: els elements morfològics de la declinació de l'adjectiu (especialment , els de tema *-o/-a* i els de tema en *-i* de dues terminacions) , així com les formes de comparatiu i superlatiu i el seu règim sintàctic. Les formacions d'adverbis més freqüents (*-e, -ter*).
2. La flexió pronominal: els pronoms de major ús (personals, possessius, demostratius, relatiu), així com la sèrie d'interrogatius i indefinits més freqüents (*quis, quidam, aliquis, nullus, ullus, alter, alius, nemo*).
3. Valor i ús de les preposicions llatines de major freqüència.
4. La flexió verbal llatina: els elements morfològics de la flexió verbal regular activa, passiva i deponents i irregulars de major ús (*sum* i compostos , *eo, fero, fio, volo. nolo, malo*).
5. Modalitats expressiva i impressiva. Especialment l'estructural de l'oració interrogativa directa (*quis, ubi, quo, unde , qua*).
6. Les formes nominals del verb: classes i funcions. Infinitiu i participi i llurs construccions més freqüents (infinitiu-substantiu verbal; infinitiu amb acusatiu-subjecte; participi absolut).
7. L'oració composta: la juxtaposició i la coordinació. La subordinació. Nexes de coordinació i subordinació més freqüents (especialment *ut, ne, cum, quod*). Les subordinades següents:
 - a) Substantives (*ut, ne, quod* i infinitiu)
 - b) relatives (pronominal i adverbial)
 - c) comparatives
 - d) condicionals
 - e) concessives
 - f) finals
 - g) temporals
 - h) causals

Tot amb un nivell 1 de subordinació, és a dir, que les proposicions subordinades depenguen de predicats independents o d'un element de l'oració principal.